

Umrl je Valentin Polanšek

nt
naš tednik

LETO XXXVII. Številka 35 Cena 7.— šil. (15 din)
Četrtek, 29. avgusta 1985

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Dopust Našega tednika bo letos od
27. sept. do 4. okt. 85
v hotelu BELLEVUE v Ulcinju/Črna gora

Prevoz iz Celovca. Polet Ljubljana —
Dubrovnik in nazaj.
Transfer do hotela.
Polni penzion.

SAMO:
2990,-

Kdor želi ostati v Ulcinju še en teden,
doplača samo 1700,—

Prijave sprejema turistična agencija

CARTRANS

Pavličeva 7, 9020 Celovec, Tel. 0 42 22 / 51 26 80

Za podrobnejše informacije Vam je na razpolago tudi
uprava Našega tednika, tel.: 0 42 22 / 51 25 28 - 21.

Primer Mlinar: never- jetna diskriminacija!

Eklatanten primer diskriminacije pripadnice koroških Slovencev si je pred nedavnim priročil kolegij okrajnega šolskega sveta Velikovec: v zvezi z zasledbo ravnateljskega mesta na ljudski šoli v Škocijanu je v svojem predlogu uvrstil glavnošolskega učitelja Karla Wundra na prvo mesto pred Helko Mlinarjevo.

In to, čeprav vsi stvarni vidiki govorijo za imenovanje Helke Mlinarjeve. NSKS in ZSO sta v pismu deželnemu glavarju Wagnerju z ogorčenjem izrazila svoj protest proti predlogu velikovškega okrajnega šolskega sveta. Tudi nekateri prizadeti starši so že medtem protestirali v pismih bralcev vsem koroškim dnevnikom.

Spet bomo šli na pliberški jormak! Naslednjo soboto, nedeljo in ponedeljek bo dejansko vsa južna Koroška (pa tudi naši sosede iz obmejnih občin Slovenije) prišla na znameniti sejmski travnik. V „uti“ SPD „Edinost“ se boste lahko spet prijetno zabavali — ob zvokih ansamblov „Koroški odmev“ in „Slovenija“. (Glej tudi str. 10/11.)

Žitara vas: zanimiva občinska seja

Prihodnjo sredo, 4. septembra, bo ob 19.00 uri v gasilskem domu v Miklavčevem redna seja žitarskega občinskega odbora. Na sporedu je nekaj točk, ki so tudi za našo narodno skupnost oz. za slovenske žitarske občane velikega pomena.

Med drugim bo žitarski občinski odbor razpravljali o predlogu ÖVP v zvezi z napisi znotraj in izven ljudske šole. Kot nam je podžupanija Altersbergerjeva dejala, bo ÖVP od župana Posoda zahtevala, da se naj bi pri deželnem glavarju zavzel za generalno rešitev tega vprašanja. Altersbergerjeva: „Konkretno naj bi

dežela poskrbela za to, da bi v sklopu nove ureditve manjšinskošolskega zakona sklenili tudi določila o napisih na in znotraj dvojezičnih ljudskih šol“.

Nadalje bo na sporedu pritožba dipl. trg. Habernika, naslovljeno na ustavno sodišče, v zvezi z odstranitvijo dvojezičnih napisov v ljudski šoli Žitara vas. Ustavno sodišče zahteva sedaj namreč od občine stališče k tej zadevi.

Na občinski seji pa bodo obravnavali tudi vprašanja o „Zvezi za odstranjevanje odplake (Abwasserverband) Bela-Obir“.

Valentinu Polanšku v slovo

Ne moremo še prav verjeti, vse prenašlo je prišlo. In vendar je bridka resnica, da Valentina Polanška ni več med nami. Njegova nepričakovana smrt ni le hudo prizadela njegove družine, ampak žalosti vse, ki smo ga poznali. Vedeli smo sicer, da je zadnji čas zdravstveno nekoliko oslabil, vendar nihče ni bil pripravljen na tako nagel odhod, saj smo ga še te dni slišali v našem radiu.

Za Valentinom Polanškom ne žalujemo le družina, sorodniki, osebni prijatelji in bivši učenci, za njim žaluje narod, ki je z njim izgubil enega najvidnejših, najzvestejših in najzavednejših rojakov.

Rojen 1928. leta, je Valentin Polanšek pripadal tisti generaciji koroških Slovencev, ki so jih hitlerjanci kot dijake in mladince posebno prizadevno lovili v svoje mreže ter jih v svojih „Napola“-šolah skušali prevzgojati v posebno zveste in vnete naciste, kot otroke slovenskih staršev pa še posebej v bojevite janičarje.

Polanšek je to trdo preiskušno možato prestal in spričo gestapovskih grozdejev nad njegovimi svojci izšel iz nje kot brezpogojno zvest sin svojega naroda, kateremu je postal neumoren buditelj in prerok. K tej zvestobi je vzga-

jal tudi svoje otroke in kot učitelj otroke svoje šole na Obirskem, kot pesnik, pisatelj in kulturni delavec pa rojake doma in širom sveta. Njegovo literarno ustvarjanje bodo ocenili drugi, ki se čutijo za to pristojne. Le to hočem omeniti, da se Polanšek kot avtor nikakor ni zapiral v nazorsko ožino, ampak je bil plodovit sotruden pri vseh slovenskih publikacijah, ne glede na njihovo ideološko usmerjenost.

Najpogosteje sva se srečavala kot predsednika naših kulturnih organizacij Krščanske kulturne zveze in Slovenske prosvetne zveze. Odkrito priznam, da mi je bil gospod Polanšek za tudi prezgodaj umrlim Hermanom Velikom najtolerantnejši in najprijetnejši partner na skupnih sejah, načrtovanjih in prireditvah. Videl in čutil sem, da mu je pri srcu skupna pot dveh

samostojnih slovenskih kulturnih ustanov brez malenkostne ljubosumnosti in nestvarnega obračunavanja.

To miselnost je razodeval tudi s tem, da kljub mnogostranski zaposlenosti nikdar ni odklonil vabila Krščanske kulturne zveze na sodelovanje njegovega ženskega okteta skupaj z lastnimi recitacijami.

Bil je človek sredine, bratstva, razumevanja za nazore in mnenja drugih. Izžareval je plemenito umirjenost in pripravljenost za dialog s komer koli. To je večalo krog njegovih prijateljev.

Kot nekdanji urednik Vere in doma ter Družine in doma in kot kulturni partner se pokojnemu iskreno zahvaljujem za sodelovanje in naklonjenost. Isto zahvalo smem izreči tudi v imenu Krščanske kulturne zveze, Narodnega sveta koroških Slovencev, Našega tednika in Mohorjeve družbe.

Vam, žalujoča žena, draga gospa Polanšek, in Vaši družini iskreno sožalje ob tako težki in boleči izgubi! Spomin na Vašega moža in očeta nam bo vedno drag. Naj je srečen tam, kjer ni več streljanja, pobijanja, sežiganja svojcev, ki mu je tu grenilo mlada leta. Tam, kjer je večni mir.

LKH

Okrajni šol. svet Vekovec se izrekel proti Helki Mlinarjevi — ljub boljši kvalifikaciji

Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij sta v pismu deželnemu glavarju Wagnerju z ogorčenjem izrazila svoj protest proti predlogu kolegija velikovškega okrajnega šolskega sveta.

Obe organizaciji utemeljujeta tudi, zakaj vsi stvarni in strokovni vidiki govorijo za imenovanje Helke Mlinarjeve za ravnateljico na ljudski šoli v Škocijanu, ki vrhu tega uradno velja za dvojezično šolo.

● Helka Mlinar (letnik 1946) kot pedagoginja z višjim številom službenih let je bolj izkušena, saj poučuje že dvajset let na ljudskih šolah — od teh 17 (!) let v Škocijanu (prva 3 leta je poučevala v Vogrčah);

● V razliko do nje je učitelj Karl Wunder (letnik 1952) glavnošolski učitelj (sedaj poučuje na glavni šoli v Sinči vasi) in nima nobene učne prakse na ljudskih šolah!

● Helka Mlinar — opis njene službe je izredno dober — ima kvalifikacijo za dvojezični pouk, medtem ko je Karl Wunder nima;

● Helka Mlinar je tesno povezana s krajem Škocijan, kjer tudi v družini živi in vodi večjo dvojezično otroško skupino (Wunder živi v sosednji Sinči vasi oz. Žirovnici);

● Nadalje uživa Helka Mlinar

izrazito podporo svojih kolegov in kolegov: tako se je mdr. okrajni odbor SLÖ (Socialistični učitelji Avstrije) v Velikovcu z veliko večino izrekel za njo kot ravnateljico v Škocijanu in proti Wunderju. Kot je torej iz zgoraj navedenih dejstev jasno razvidno, ima Helka Mlinar boljšo kvalifikacijo. Da se je kolegij okrajnega šolskega sveta kljub temu drugače odločil, za to ni druge razlage kot ta: Helka Mlinar naj ne dobi ravnateljskega mesta, ker pripada slovenski narodni skupnosti. Sicer se narodno politično še nikoli ni posebno eksponirala; toda očitno je že kaznivo, če vodi dvojezično otroško skupino in se zavzema za ohranitev kulturnih dobrin v obeh deželnih jezikih.

Narodni svet in Zveza slovenskih organizacij sta o tem

Na Dunaju pripravljajo zanimivo razstavo „Avstrija in njene manjšine“

Pokazati avstrijske manjšine — avtohtone in izseljence po letu 1945 — je cilj skupine prominentnih znanstvenikov na Dunaju, ki trenutno pripravlja razstavo, katere delovni naslov naj bi se glasil: „Manjšine v Avstriji — Avstrija in njene manjšine“.

Vsakanje življenje in doživljanje, odnosi med manjšinami in večinskim narodom naj bi se pravitko obravnavali, kot zgodovina in kultura manjšin in manjšinska politika.

Konec prejšnjega tedna, 23. — 25. avgusta 1985 so se srečali sodelavci/koordinatorji in organizatorji razstave na seminarju pri uni. doc. Andreju Moritschu na Koroškem. Dr. Moritsch — koordinator skupine:

Slovenci — je skupno z narodopisem (Volkskundler) uni. prof. dr. Fielhauerjem prevzel znanstveno vodstvo razstave; pripravila pa se razstava po naročilu sledečih organizacij narodnih skupnosti: NSKS, ZSO, Hrvaško kulturno društvo, Gradiščno-madžarsko kulturno društvo in Manjšinski svet Čehov in Slovakov skupno s Slovenskim centrom na Dunaju.

eklatantnem primeru pripadnice koroških Slovencev obvestila tudi zveznega predsednika dr. Kirchschrägerja, zveznega kanclerja dr. Sinowatza, njegovega namestnika dr. Stegerja, ministra dr. Moritza in dr. Fischerja, predsednika ÖVP dr. Mocka, nadalje Knafla in dr. Haiderja, tajnika koroške SPÖ in ÖVP dr. Ambrozyja in dr. Smolniga ter predsednika koroških učiteljskih organizacij

SLÖ in ÖLB, Kircherja in Lindnerja. Na Wagnerja, ki ima pri imenovanju ravnateljev ljudskih šol zadnjo besedo, pa NSKS in ZSO apelirata: „Izkoristite to možnost, ki jo imate, in sprejmite stvarno utemeljeno odločitev v prid ljudskošolski učiteljici Helki Mlinar.“

Mi na vsak način ne moremo sprejeti — in je tudi ne bomo! — odločitve okrajnega šolskega sveta Velikovec.

Helka Mlinar (čisto na levi strani slike) zelo uspešno deluje z otroki: to je lahko potvrdil tudi zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchschräger (ob slavnostnem odprtju Modestovega doma, nov. 1984).

Reakcija staršev

Zvedeli smo, da je kolegij okrajnega šolskega sveta Velikovec v zvezi z zasedbo novega mesta šolskega vodja naše ljudske šole predlagal deželnemu glavarju, ki je pristojen za imenovanje ljudskošolskih ravnateljev na prvem mestu glavnošolskega učitelja Karla Wunderja — pred ljudskošolsko učiteljico Helko Mlinar. Škocijanska ljudska šola je uradno priznana kot dvojezična šola in zaradi tega smo mnenja, da je to samovoljna uvrstitve, ki na noben način ne ustreza stvarnim dejstvom.

Helka Mlinar (roj. 1946) vodi provizorično že leto dni našo ljudsko šolo. Kot službeno starejša pedagoginja se lahko sklicuje vsekakor na obširnejšo šolsko izkušnjo nasproti glavnošolskemu učitelju Karlu Wunderju (roj. 1952). Medtem, ko je Helka Mlinar zaposlena

Oder in šola najboljša jezikovna šola

Pred nedavnim je odbor Krščanske kulturne zveze imel na Reberci daljši delovni posvet o konkretnem delovnem programu za bodočnost. Kot je tajnik KKZ Nužej Tolmajer v pogovoru z NT povedal, je bilo vprašanje „mladina — slovenski jezik“ osrednja točka posveta.

Nužej Tolmajer: „Ni treba posebej poudarjati, da prispevata mdr. šola in družina velik delež k temu, da

otroci vedno slabše oz. vedno manj znajo slovensko. Asimilacija vedno bolj napreduje in tudi razni mediji bistveno soomogočajo rastoče število asimilantov.“

Katere konkretne ukrepe proti tej asimilaciji je torej KKZ na svojem zadnjem posvetu sklenila?

Nužej Tolmajer: „Vemo, da funkcionira v svetnih društvih in drugih kulturnih skupinah (npr. v farnah mladinah) še najprej petje, medtem ko sta društvena gledališka in literarna dejavnost v veliki krizi. Zato bomo skušali predvsem v posameznih krajih najti ljudi, ki bodo pripravili pomagati pri premostitvi te krize. Kot t. i. centrala pa bomo jim skušali v vsakem primeru pomagati predvsem s primerno literaturo ter drugimi sodobnimi sredstvi.“

V tej zvezi je tajnik KKZ osebno opozoril na pomoč, ki jo lahko nudijo študentje ter učitelji. S tem, da bi se ti še bolj vključevali v društveno dejavnost, bi lahko bistveno soprispevali k resnični pozitivni jezikovni izobraževanja. Tudi od Katoliške mladine pričakuje KKZ več konkretnega delovanja.

Sicer te zahteve niso najnovejše. Na vprašanje NT, kako pa bi se dale uspešneje uresničiti, je odgovoril Nužej Tolmajer: „Kot rečeno, je treba začeti že pri otrokih in mladini. Trenutno imamo nad dvajset otroških ter mladinskih skupin: v Podjuni skoraj v vsakem kraju, v Rožu precej manj, medtem ko v Ziljski dolini praktično nobene. Ne samo, da bo treba še pomnožiti število skupin, treba bo upoštevati predvsem tudi tole: večina otroških ter mladinskih skupin se skoraj izključno ukvarja s pevsko dejavnostjo ter ne z odersko, likovno ali literarno oz. s sistematičnim branjem slovenskih knjig. Zato je nujno, da nadoknadimo te pomanjkljivosti.“

Kajti, že svojčas je veljalo: oder in društvena knjiga sta bila za naše ljudi najboljša jezikovna šola.

že 20 let na ljudskih šolah (od teh 17 let v naši občini), poučuje Karl Wunder na glavni šoli v Sinči vasi ter nima učne prakse na ljudskih šolah. Vrhu tega nima izpita za dvojezični pouk.

Helka Mlinar živi s svojo družino v Škocijanu in je v dolgoletni učni dobi na naši dvojezični šoli bila živi dokaz svojih pedagoških kvalitet ter si je pridobila zaupanje staršev in kolegov.

Ne razumemo, da učiteljica s temi zaslugami ne bi dobila mesta šolskega vodje. Domnevamo, da so za kolegij okrajnega šolskega sveta merodaj-

na določena politična premišljanja.

V naši skrbi za dobro vodstvo škocijanske ljudske šole vidimo možnost rešitve tega problema v zadovoljstvo šolarjev in staršev: vse odvisi od deželnega glavarja Leopolda Wagnerja. Od njega upravičeno pričakujemo stvarno odločitev in s tem imenovanje ljudske šolske učiteljice Helke Mlinar za voditeljico naše ljudske šole.

Ana Tavčar, Podgrad (sledijo podpisi 13 staršev, ki imajo svoje otroke v ljudski šoli Škocijan). To pismo bralcev so poslali na vse koroške dnevnike.

Urednikom NT!

Zaman sem pričakovala v zadnjih številkah Vašega lista nekaj voščilnih besed za nekdanjega kanclerja dr. Josefa Klause ob njegovi 75-letnici. Nešteto krat ste ga vabili na slovenske prireditve, ki se jih je pogostoma tudi udeležil. Zato sem mnenja, da si je dr. Klaus zaslužil za ta jubilej čestitke v Našem tedniku.

Pravtako sem mnenja, da bi bilo potrebno malo bolj prijateljskega pisanja v Vašem listu. Moti me Vaš neokusni stil; če bomo zmeraj le zbadali, nas nihče več ne bo akceptiral. Lepe besede imajo pozitivnejši učinek.

Tudi našim vernim slovenskim učiteljem bi imela nekaj za povedati. Žalostno je namreč, da ne vejo, k kateri učiteljski družbi da spadajo.

Katarina Petrič, Beljak

Nekaj misli ob branju brošure Morišče Dravograd Ivana Petrova

(glej recenzijo v NT, štev. 31, 1. 8. 1985)

Kdo bi si mislil? V naši neposredni sosesčini, v Dravogradu, je obstajala grozljiva gestapovska klavnica, ki je s svojimi grabežljivimi kremplji lovila nedolžne žrtve iz vse Mislinjske, Mežiške, Laboške doline in Podjune. V petih celicah smrti, skritih globoko pod zemljo, so gestapovski krvniki zverinsko mučili domačine: z bikovkami, biči, aparati za elektriziranje, s stroji za drobljenje kosti in rezanje prstov. Onemogla in zgledovana telesa niso dobivala jesti, piti pa le slano čorbo iz človeške lobanje ob pošastnem brljenju sveče. Do gležnjev

pogreznjene v lastne iztrebke so žrtve pri živem telesu gnile v ječah in čakale odrešilne smrti — še prej pa so si morale grob same izkopati. Zakaj?

Njihova „krivda“ je obstajala v tem, da niso petolizniško klonile okovanemu škornju arijskega herenfolka!

Spet to pogrevanje že davno minulih stvari! Fraze o boju in svobodi, ki je sploh ni! Treba se je vendar ozirati v prihodnost, bo marsikdo dejal. Res je, te stvari so minile. Vendar jih mnogi danes nočejo priznati in jih izrivajo iz svojega

Opomba uredništva: zelo smo veseli, če nam pošiljate pisma bralcev. Radi pa bi Vas opozorili, da v pismih bralcev izraženo mnenje ni nujno mnenje uredništva.

spomina, boječ se, da bi jih nekega dne dohitela njihova krvava preteklost.

Posebnost dravogradske mučilnice namreč obstaja v tem, da so bili tamkajšnji rablji večinoma Avstrijci, doma na Koroškem. To morišče je bilo Auschwitz v manjšem formatu — tipično koroško: ne s tolikšno preciznostjo mehanizirano in specializirano za načrtno in naravnost industrijsko klanje, zato pa prepojeno s toliko hujšim sovraštvom do Slovencev. Nacistična ideologija je namreč dala najbolj primitivnemu koroškemu „Vindogermanu“ občutek večvrednosti. Danes je opaziti nekaj podobnega v Južni Afriki: čim manj inteligen ten je belec, tem bolj neumen se mu zdi črnc. Začela se je že davno načrtovana „Endlösung“, za

PISMA BRALCEV

katero je obstajal tisočletni rajh prekratko. Zato potegujejo rjavi gvantarji svoj Schlubstrich še danes. Naš karntnar Hamatle bo šele tedaj frei und ungeteilt, ko bo od Glocknerja po do Karawankenwonda dajč.

Kakor je v brošuri povedano, se prenekateri od dravogradske biričev spreha po Avstriji, svobodno, se razume. Avtor v uvodu opozarja na dejstvo, da Avstrija nikoli ni izvedla učinkovite denacifikacije. Nasprotno: stranke so 1949 snubile nacistične glasove, saj jih je bilo okoli 500.000. Na mojstrski na-

čin je znala Avstrija svojo sokrivdo za drugo svetovno vojno — morijo zvaliti na Nemčijo in se pred mednarodno javnostjo že desetletja skriva za njo. Kdo bi si tudi mislil, da je bil nacizem pravzaprav rojen v avstrijskem Braunau. Ob takem odnosu do lastne preteklosti se seveda ni treba čuditi, da obrambni minister dvori vojnemu zločincu Federju na graškem letališču (Detalj ob robu: Graz je mesto Volkserhebunge).

Avtor primerja ta malomarni (bolje: dobrohotni) odnos uradne

Avstrije do fašizma s pomanjkanjem dobrih herbicidov, ki bi uničili nacistično francozlo in jo enkrat za vselej izkoreninili.

To ozračje latentnega fašizma (kakor ga imenuje Pelinka) predstavlja rodovitna tla za prebujanje tisočletnih sanj. Kot protitež je potrebno široko zasnovano sodelovanje z demokratičnimi prijatelji večinskega naroda. Le tako bo uspelo opleti omenjeno francozlo in preprečiti, da ponovno dozori!

V šolah otrokom takih stvari kajpada ne pripovedujejo — saj niso predvidene v učnih načrtih. Učitelji se tudi bojijo lastne nevednosti na tem področju.

Zato so taka zgodovinska raziskovanja toliko bolj pomembna, predvsem za mladino — poveljni generaciji v pouk in opomin — da, kakor pravi Franc Sušnik „... pomlje vnuk, kaj je svoboda cena.“

T. K. (naslov uredništvu znan)

Sporočilo Slovenskega planinskega društva

Odbor Slovenskega planinskega društva Celovec ugotavlja, da pravni zastopnik Slovenskega planinskega društva dr. Valentin Kaki v sodnijski zadevi „Koča nad Arihovo pečjo“ v okviru danih možnosti vestno zastopa interese društva. Vsako obrekovanje v časopisu je stvar in mnenje posameznika, od katerega se odbor SPD Celovec distancira.

Celovec, avgusta 1985

odbor SPD Celovec

Srečali smo se pri Peršmanu

Zaključek prireditev ob 40-letnici zmage nad nacizmom sta bila proslava in tovariško srečanje pri Peršmanu v Lobniku. Zbrala se je velika množica ljudi, nekaterih borcev, pregnancev in KZ-tarjev na kraju poslednjega grozotnega zločina SS-ovcev v minuli svetovni vojni. Zastopane so bile vse slovenske koroške organizacije, slovenski občinski odborniki in nekateri zastopniki borčevskih organizacij iz sosednjih krajev Slovenije. Peter Kuhar je pozdravil navzoče in otvoril prireditve.

Obžaloval je, da občina Železna Kapla še zmeraj ne čuti potrebe, da bi se take spominke proslave uradno udeležila. Nadalje je obžaloval, da večina v kapeliškem občinskem odboru odklanja dvojezično uradovanje, ja da niti ni za postavitev oznak in kažipotov, ki bi označevali pot k „Peršmanovemu muzeju“, čeprav je ta kraj že

obiskalo nad 10.000 ljudi.

V imenu Zveze koroških partizanov je navzočim govoril Janez Wutte-Luc, za slovenske organizacije pa dr. Marjan Sturm. Seveda je beseda tekla največ o grozdem šolskem apartheidu in jasno je bilo povedano, da ločevanja šolarjev ne bomo sprejeli in da se bomo v tem prizadevanju poslužili

Lepa množica se je srečala pri „Peršmanovem“ muzeju

vseh legalnih sredstev. Vspodbudne so bile besede zastopnika bivših nemških štajerskih partizanov in pa zastopnika „ÖVP-Kameradschaft“ dv. sv. dr. Svecenyja.

Še dolgo proti večeru so nato sedeli skupaj bivši tovariši iz borbe, KZ-ov in pregnanstva. Seveda je bilo dosti govora tudi o tem, da so napadi na tovarno „Obir“, ki daje kruha večini v kapeliški okolici, nezaslišani. Kot je bilo povedano, je novo vodstvo sprejelo na novo v službo že sto delavcev. Da je dobila dvojezična „Lista Obir“ 40 glasov pri volitvah obratnega sveta, se imajo — tako je povedal Peter Kuhar — socialisti zahvaliti svoji neprijazni politiki do Slovencev. Celó pod starim vodstvom je

tovarna zaposlovala nekaj pičlih zavednih Slovencev, menda okoli 16. Če je dvojezično listo volilo 40 delavcev, potem si lahko zračunamo, kako nesramne in lažnive so trditve, da novo vodstvo nastavlja le Slovence. Del naših je na proslavi celo trdil, da bi ravno nasprotno bolj odgovarjalo resnici.

Predvsem med starejšimi udeleženci so pogrešali tudi vidnejše prestavnike iz Slovenije, ki so prejšnja leta vedno prišli; pa ne, da bi prišli „oficialno“, le kot prijatelji, nič drugače.

Proslavo sta olepšala šmihelska godba in kapeliški pevski zbor „Zarja“. Lepo je bilo, biti spet enkrat med starimi prijatelji in tovariši.

N A Š

Z dosedanjim avstrijskim
generalnim konzulom v
Ljubljani, dr. G. Weissom
se je pogovarjal Janko
Kulmesch.

G O S T

„Slovenci so v Evropi morda majhen narod, toda v svetu ne“

Naš tednik: Sredi januarja 1981 ste prišli v Ljubljano kot avstrijski generalni konzul, konec avgusta pa se izteka Vaša službena doba v slovenski metropoli. Vračate se spet na Dunaj: kakšna bo Vaša nova služba in kdaj jo boste nastopili?

Dr. Weiss: Nastopiti moram službo na Dunaju najkasneje zadnji delovni dan v avgustu, konkretno prihodnji petek. Glede svojega delovnega kroga še ničesar ne morem povedati. Ko se bom v petek javil na avstrijskem zunanjem ministrstvu pri šefu personalnega oddelka, bom zvedel za nova delovna navodila. Tudi o svojem nasledniku trenutno nimam nobenih konkretnih informacij.

Naš tednik: Že ob začetku pogovora se sliši, da precej dobro obvladate slovenščino. Kdaj in kje ste se je začeli učiti?

Dr. Weiss: Leta 1980 na Dunaju, devet mesecev preden, ko sem prišel v Ljubljano, in sicer v privatnem pouku. Sprva pri sedanjem sodelavcu Cankarjevega doma Matjažu Šekoranji, nato — na posredovanje Feliksa Bistra — pri Hanci Buch, v Ljubljani pa sem se izpopolnjeval na filozofski fakulteti pri prof. Ljubici Črnivec na seminarju slovenskega jezika, literature in kulture, ki sem se ga udeležil trikrat. Vrhu tega svoje jezi-

Avstrijski generalni konzul v Ljubljani dr. Georg Weiss se bo 30. avgusta preselil na Dunaj, kjer ga čakajo nove službene obveznosti. Leta 1981 je prišel v Ljubljano, prej pa je delal mdr. več let v New Yorku na avstrijskem konzulatu. Dr. Weiss in njegova žena Eda — tudi ona je dr. juris in dela v avstrijskem zunanjem ministrstvu — pa imata še nekaj: namreč dejansko prijateljski odnos do slovenščine. Zato sta se je tudi naučila. Kot se učijo slovenščine njuni trije otroci Katarina, Barbara in Kristina.

kovno znanje stalno dopolnjujem predvsem tudi z branjem slovenske literature.

Naš tednik: Vam je slovenščina doslej veliko pomagala?

Dr. Weiss: Seveda. V svoji službi tako nisem odvisen od drugih prevajalcev in si lahko sam poskrbim med drugim informacije iz raznih slovenskih časopisov. In kar se mi zdi posebno važno: z ljudmi lažje najdeš kontakt, če z njimi govoriš v njihovi materinščini.

Naš tednik: Predvsem pri nas na južnem Koroškem pa še vedno slišiš govornice, da se ne splača učiti slovenščine, ker da le malo ljudi govori in razume slovensko.

Dr. Weiss: Ta miselnost proti slovenščini izvira iz časov, ko je v slovenskem prostoru bila še močno prisotna nemščina. Danes pa mladina v Sloveniji v prvi vrsti študira angleščino. Sicer pa je odvisno od tega, kaj hočeš od jezika. Če hočeš iti samo na Jadran, potem res ne potrebuješ slovenščine. Če pa bi rad spoznal duhovni svet slovenskega naroda, je znanje njegovega jezika nujno potrebno. A tudi iz gospodarskega vidika je znanje slovenščine važno. Slovenski narod je v Evropi morda majhen, toda v svetu ne. Če obvladaš slovenščino, se ti odpira pot k drugim slovanskim jezikom.

Naš tednik: Bi torej svetovali južnokoroškim staršem, da

dajo svojim otrokom možnost, učiti se obeh deželnih jezikov?

Dr. Weiss: Če otroci že v družini govorijo slovensko, naj bi se iz raznih praktičnih razlogov tudi v tem jeziku izpopolnjevali.

Naš tednik: Več kot štiri leta ste bili generalni konzul v Ljubljani, imeli ste mdr. več opravkov tudi s koroškimi Slovenci oz. z njihovimi organizacijami in zastopniki. Kako ocenjujete v retrospektivi te odnose?

Dr. Weiss: Če so nastopile oz. prišle avstrijske skupine v Ljubljano, je bilo zame jasno, da jih sprejemem. Isto je veljalo za moje slovenske sorojake, mdr. ob letošnji prireditvi obeh koroških slovenskih kulturnih organizacij v Cankarjevem domu „Koroška vigred“. S tem sem hotel dokazati tudi svojo odprtost do koroških Slovencev. V tej zvezi pa bi še posebno omenil „Avstrijske kulturne dneve v Ljubljani“, ki jih je leta 1983 priredil Avstrijski kulturni inštitut v sodelovanju s Cankarjevim domom in z našim konzulatom: v spored smo vključili najbolj ugledne koroške slovenske literate in likovne umetnike, glavno pobudo za to pa je dal bivši kancler Kreisky.

Naš tednik: V zadnjih letih so bili na sporedu tudi „Celovški dnevi v Ljubljani“ ter „Ljubljanski dnevi v Celovcu“. Znano je, da je tu bilo nekaj

problemov, predvsem glede enakopravnega vključevanja Slovencev v Celovcu.

Dr. Weiss: Takih problemov se ne spominjam, vsaj ne v zvezi s „Celovškimi dnevi v Ljubljani“. Ko je prišla pobuda, da bi v program vključili tudi slovenske umetnike iz Celovca, je župan Guggenberger to takoj upošteval. Morda so nastali nekateri problemi pri „Ljubljanskih dnevih v Celovcu“ in o katerih morda Vi več veste kot jaz.

Naš tednik: Poslavlajte se iz Ljubljane kot generalni konzul Avstrije. Kakšno bilanco bi napravili po zadnjih štiri in pol letih bilateralnega sodelovanja med SFRJ in Avstrijo oz. Koroško?

Dr. Weiss: Ohlajenih odnosov, kot so bili sredi 70-tih let, ni več, sodelovanje je postalo spet izrazito tesno in prijateljsko. So pa tudi še vprašanja, ki se težko oziroma počasi rešujejo ali včasih ne na tak način, kot si ena stran to predstavlja. Npr. v zvezi z vprašanjem sporazuma o gospodarskem sodelovanju v obmejnem prostoru; znano je, da ima tu Jugoslavija druge predstave kot Avstrija.

Naš tednik: Odprto je tudi vprašanje kulturnega sporazuma med obema državama, ki še vedno ni podpisan.

Dr. Weiss: Podrobnejših informacij o tem vprašanju nimam, ker ga obravnavajo na ravni našega veleposlaništva.

Naš tednik: In kaj je z manjšinskim vprašanjem — npr. v zvezi s trenutno debato o skupni dvojezični šoli?

Dr. Weiss: Nisem politik, da bi odgovoril na to vprašanje. Mene osebno se ta debata zaradi tega ne tiče, ker imam druge probleme: namreč kako najti na Dunaju čas in učitelja za svoje otroke, da ne bodo pozabili slovenščine. Kaj bo z dvojezično šolo, to pa je vprašanje političnega razvoja na Koroškem.

Bače: turobno slovo od Jerutovega očeta

Preteklo soboto je v 84. letu starosti, po težki bolezni umrl v Bačah Jerutov oče — Hajnžek Kargl. Pretresljiva vest res ni prišla nepričakovano, vendarle je vsakogar, ki je očeta poznal, boleče prizadela. Jerutov oče ni bil le dobro znan daleč naokoli, bil je kot kmet, kot človek in trden narodnjak zelo priljubljen pri vseh ljudeh tega kraja.

Občudovanja vreden je bil njegov sončni značaj, ki ga niso mogli streti niti ne usodni življenjski udarci, bodisi požar gospodarskega poslojaja ali še hujši, prerana smrt njegove žene ter matere treh otrok pred štirinajstimi leti. Lasje so mu osiveli, ramena so se mu skručila, a le še trše je prijel za delo in iz krvavečega srca je še močneje vrela ljubezen do njegovih dragih, saj je otrokom moral nadoknaditi tudi še mater.

Ko je sin Folti dorastel in se poročil, sta mlada dva sicer odzvala očetu največjo skrb, toda zaslužnega počitka si ta tudi sedaj ni privoščil. Kot umen in preudaren gospodar je z nasveti in nezmanjšanim dejanjem posredoval mladim svoje dolgoletne, življenjske izkušnje. Nikoli ni silil v ospredje, dajal je, ne da bi pričakoval povračila, bil je dobričina, čigar srce je toplo sočustvovalo z vsakim, ki je iskal njegovo bližino.

Bil je narodnjak skozi in skozi, od svojih mladih let in tudi v času, ko je pretela narodu smrt, se ni plašil priznati svojega prepričanja ter ni samo enkrat tvegati glave, ko je podpiral borce za svobodo po gozdovih. Kulturno se je udejstvoval v domačem društvu

od njegove ustanovitve in zvesto obiskoval naše prireditve tudi še v visoki starosti. Radi smo ga mi mlajši poslušali, saj je bil mož poln življenjskih izkušenj in je znal celo nam v urah malodušnosti vlivati poguma v svoji vedrini, šaljivi šegi.

Z Jerutovim Hajnžkom lega v grob dobesedno eden izmed zadnjih rojakov tega kraja, ki ni nosil svojega prepričanja le na ustih, temveč ga je hranil globoko v srcu in neomajno po njem tudi

živel. Stal je kot hrast v viharju in le smrt ga je premagala. Bil je mož! — kje tak je še med nami?

Ob množični udeležbi smo pokojnika v ponedeljek spremljali na njegovi zadnji zemeljski poti. Verske obrede je vodil loški župnik g. Jakob Škofič, ki mu je prinašal tolažbo v težki bolezni. Domači pevci, ki jih je rajni vselej tako rad poslušal, pa so mu zapeli ganljive žalostinke v slovo. Ob odprtem grobu so se od njega poslovili še predstavniki domačega društva ter javnih ustanov.

Naj v miru počiva Hajnžek Kargl v ljubljani, domači zemlji — mi društveniki, znanici in prijatelji pa ga bomo ohranili v častnem spominu.

Foltijevi družini ter ostalim sorodnikom izrekamo naše prisrčno sožalje.

Pogreba so se udeležili tudi predsednik KSOO Fric Kumer, član predsedstva NSKS dipl. trg. Janko Urank, zbornični svetnik Ignac Domej, tajnik ZSO dr. Sturm, odbornica KKZ Erika Wrolich in predsednik nadzornega odbora ZSZ Mihi Antonič, ki je na grobu tudi spregovoril v imenu slovenskih organizacij poslovilne besede.

F. Č.

Galicija: umrli so župnik Jožef Wutte

Farani v Galiciji smo bili zelo iznenadeni, ko smo v petek zvedeli, da so večer poprej umrli g. župnik Jožef Wutte. Saj smo se z njimi šele v začetku julija t. l. veselili, ko so obhajali bisero-mašni jubilej. Tudi zadnje nedeljo so še pri farni sv. maši somaševali in še v četrtek ob treh popoldne — dve uri pred smrtjo — so maševali v farovžu.

Rojeni 1898 v Lečnah pri Galiciji, so bili 1925 v Celovcu posvečeni za duhovnika. Kaplanovali so v Dobrli vasi in Šmihelu. Po kratkem delovanju v Slov. Plajberku so prišli 1931 kot župnik v Št. Peter na Vašnjah, kjer so ostali — razen v času druge svetovne vojne — do leta 1968, ko so se preselili v Apače. Tu so župnikovali še devet let, preden so šli v zaslužni pokoj, ki so ga preživeli pri sorodnikih v Galiciji, v svoji rojstni fari.

Pogrebne obrede in sv. mašo v soboto, 24. avg. 1985, so ob asistenci številnih duhovnikov opravili naš škof dr. Egon Kapellari. Prisrčno so se rajnemu župniku zahvalili za vso skrb in delo v duhovniški službi. V tej službi so

dosegli svetopisemsko starost. Škof so se sorodnikom posebej zahvalili, da so zadnja leta tako lepo skrbeli za župnika. Domači župnik Gotthardt so posredovali zahvalo rajnega „vsem, ki so jim kdajkoli storili kaj dobrega“, in pri tem rekli, da velja to v posebni meri za dobro in skrbno nečakinjo Micko.

Posebno čast so svojemu nekdanjemu dolgoletnemu župniku izkazali farani in cerkveni pevci s pevodjem Tončijem Mucherjem iz Št. Petra na Vašnjah s svojim izbranim in lepim petjem. Na grobu je župan J. Wutte opozoril na to, da so rajni župnik, ko so bili še v Apačah, nekaj časa radovoljno pomagali v Galiciji, ko le tu ni bilo duhovnika.

Farani v Galiciji se rajnemu župniku prisrčno zahvaljujemo, da so zadnja leta zvesto in tiho za nas molili in vsak dan se nas naših rajnih spominjali pri sv. maši. To bomo sedaj zelo pogrešali. Bog jim naj vse bogato povrne! Sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

J. Urank

Bilčovs: spet so zazvonili mrtvaški zvonovi

Ponovno se oglašamo iz Bilčovsa z dvema žalostnima novicama. Sredi avgusta smo namreč na bilčovskem pokopališču k zadnjemu počitku položili priznane rodoljuba ter skrbnega kmeta in zadružnika, Miho Kulnika, p. d. Pipana iz Želuč, ki je svoje zemeljsko potovanje končal v starosti 76 let. Nepregledna množica pogrebcev je potrdila vsestranski ugled rajnega, čigar globoko vernost in bistroumnost je poudaril tudi domači župnik, dekan Kassl, ki je vodil pogrebne obrede. Predsednik domače Posojilnice, občinski odbornik Toni Krušič, pa se je ob odprtem grobu poslovil od rajnega s sledečimi besedami:

„Prišli smo, da k zadnjemu počitku pospremimo dolgoletnega predsednika naše Posojilnice v Bilčovsu in predsednika čebelarkega društva v naši občini.

Bil je mož, ki mu je bila na skrbi poleg njegove družine in kmetije tudi dobrobit naroda in občine.

Takoj po vojni je pomagal na novo zgraditi Posojilnico-Zadrugo, ki je bila od nacistov razlaščenca. Najprej kot odbornik in podpredsednik, od leta 1958 naprej pa je vodil Posojilnico kot predsednik.

Naučil nas je mlajše združnega zadržanja in delovanja. Vzor nam je bil v vestnosti in poštenosti.

Bolezen ga je prisilila, da
(dalje na strani 8)

Prispevek k praznovanju

Za letošnjo 1100 obletnico Metodove smrti pripravlja Inštitut za Slovensko narodopisje v Ljubljani droben prispevek o vprašanju sv. Cirila in Metoda na slovenskih tleh. Da bi pa zajeli celotno slovensko ozemlje, se obrača tudi na koroške Slovence z vprašanjem, ali poznamo kakšno zgodbo o teh dveh bratih.

Kar koll veste, tudi če je malenkost, vas vljudno prosimo, sporočite na pisarno Krščanske kulturne zveze, 9020 Celovec (Viktringer Ring 26, 0 42 22 / 51 25 28 - 23), da bomo s skupnimi močmi odkrili pot, kod po slovenski zemlji sta hodila sveta brata Ciril in Metod — Četudi le v domljaliji naših prednikov.

Vsem, ki se boste prijazno in požrtvovalno odzvali naši prošnji, prisrčna zahvala.

90-letnica Foltove mame v Zgornji vesci

Pred kratkim pa sta umrla še hčerka Johana in sin Jozej. Bilo je mnogo žalostnih trenutkov, ki jih je vsebovalo življenje Foltove mame, a jih je potrpežljivo prenašala.

V času nacizma je bila Foltova mama mnogim drugim vzgled neustrašne in zveste narodnjakinje. Nikoli ni klonila in nikdar ni iskala ugodnosti, ampak je zmeraj sledila poti resnice ter pravice. Sejala je in še seje besede bratstva ter medsebojnega razumevanja.

Draga Foltova mama, prejmite še enkrat iskrene čestitke nas vseh, ki Vas spoštujemo in cenimo. Ob Vašem visokem jubileju pa predvsem želimo, da bi ostali zdravi in s svojo duhovno vedrino še naprej navduševali nas mlajše.

Številnim čestitkam se pridružuje tudi Naš tednik.

J. M.

V soboto, 31. avgusta, obhaja Rozalia Einspieler, pd. Foltova mama iz Zgornje vesce, 90-letnico svoje življenja. Rozalia Einspieler se je rodila pri Andrejcu na Rutah nad Podgorjami.

Prvi večji udarec je utrpela ob izgubi moža Folta. Zaradi težke bolezni je morala tudi hčerka Marija že zgodaj končati zemeljsko pot. Zopet je žalostna vest zajela okolico, ko je umrl mož Fridl hčerke Johane.

ČESTITAMO

mači kot uredništvo Našega tednika.

Pred kratkim je obhajal svoj 50. rojstni dan Maks Piko iz Vidre vasi pri Pilberku. Ob tem življenjskem jubileju prav pristrčno čestita Naš tednik in EL-Pilberk.

Večno zvestobo sta si pred kratkim obljubila Marija Šumnik in Kristijan Lopinsky iz Dvora. Mladoporočencema iskreno čestitamo in jima želimo obilo sreče in zadovoljstva na skupni življenjski poti.

Moniki in Hanziju Briman iz Strpne vasi se je rodila hčerka. Srečnima staršema veljajo naše iskrene čestitke.

Lipovemu očetu v Dulah izrekamo naše iskrene čestitke ob njegovem 85. rojstnem dnevu.

Ivanka Kordež pd. Rogova mama iz Podjune pri Globasnici praznuje svoj 60. rojstni dan. Obilo zdravja, sreče in božjega blagoslova — to ji želijo tako do-

Ani Krušič iz Velinje vasi in Hanzii Boštjančič iz Branče vasi pri Bilčovsu sta si obljubila večno zvestobo. Želimo jima obilo sreče in božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

Tudi Danica Pichler in Hanzii Woschitz iz Radiš sta stopila pred poročni oltar. Želimo jima vse najboljšje, predvsem sreče in zadovoljstva.

V Štebnu pri Globasnici bo ob koncu tedna Marija Writz obhajala svoj 75. rojstni dan. Želimo ji obilo zdravja in božjega blagoslova. Iskrene čestitke veljajo tudi Ljudmili Writz, pd. Gražarjevi mami ob njenem 67. rojstnem dnevu.

Svojo 50-letnico praznuje te dni g. Marija Ressimann pd. Tratnikova mati in Ledincah. Zvesti cerkveni pevki ter vzorni materi in gospodinji želimo še mnogo zdravja in zadovoljstva v krogu svoje družine.

Lep jubilej Mohorjana

Prijeten spomin na dolgo vrsto let, 25-letnico ali srebrni jubilej, obhaja te dni v Mohorjevi Hanzii Isop. V prvih septembrskih dneh, pred 25 leti, je vstopil kot vajenec in se hotel priučiti „črne umetnosti“.

Vzeti je moral tedaj nase trudapolno vsakdanjo pot iz Gorinčič pri Št. Jakobu v Celovec. Uspešno je po štiri letih končal učno dobo in bil „krščen“ po starem običaju tiskarjev z vodo „spodaj“ in „zgoraj“. Nekaj let se je nato šolal in si pridobil strokovnega znanja na Dunaju. Vrnil se je spet v Celovec in po odhodu dr. Vrbinca prevzel vodstvo v Mohorjevi tiskarni.

Odgovorno delo ga je čakalo. Obnoviti je bilo treba razne oddelke tiskarne: stavnico, tiskarno, knjigoveznicu — da je bila tiskarna sposobna izdelati bolj zahtevne večbarvne tiskovine in knjige.

Še veliko težji in večji pa je bil korak, ki ga zahteva sodobna tehnika. Odreči se je bilo treba starodavni „črni umetnosti“ in odločiti se za dobo čipsov in ekranov namesto svinčenih črk, odločiti se je bilo treba za fotolabor in ofsetni tisk, z drugimi besedami: spet na novo obnoviti in urediti tiskarno.

Trud se je izplačal. Že leta tiska Mohorjeve knjige in tiskovine, ki se lahko merijo z vsako drugo tiskarno.

Hanziju Isopu želi uredništvo Našega tednika, s katerim se slavljence dejansko čuti zelo tesno povezanega in mu, če je potrebno, v vsakem primeru zelo rad priskoči na pomoč, še mnogo zdravih in uspešnih let pri delovanju v Mohorjevi.

Našim čestitkam in željam se pridružujejo tudi delavce in delavci v tiskarni, stavnici in knjigoveznici.

Srečanje bivših izseljencev ob 40-letnici vrnitve iz pregnanstva

Zveza slovenskih izseljencev bo imela v nedeljo, 22. septembra 1985 s pričetkom ob 14. uri pri Ogrisu (Miklavžu) v Bilčovsu svoj redni občni zbor, ki bo spet povezan s tradicionalnim družabnim srečanjem.

Prireditve bodo domači prosvetaši obogatili s kratkim kulturnim sporedom.

Letošnje srečanje bo v znamenju 40-letnice vrnitve bivših izseljencev iz pregnanstva. Pred 40 leti, ko so se po letih nesvobode končno odprla vrata taborišč, smo si obljubili: NIKOLI POZABITI! To obljubo so preživele žrtve nacističnega nasilja ob osvoboditvi izpovedale v skoroda vseh evropskih jezikih. In ta obljuba nas povezuje in obvezuje tudi danes in v bodoče.

Izraz zvestobe tej obljubi je tudi naše vsakoletno srečanje. Zato poskrbimo, da bo DAN IZSELJENCEV spet prepričljiva manifestacija našega priznavanja k tistim vrednotam, za katere smo v najtežji dobi naše narodne zgodovine pripravljene doprinesti velike žrtve.

Zveza slovenskih izseljencev

• Borovlje

DRUŠTVENI IZLET v Stično in na Kravji bal v Bohinj
Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Borovlje“
Čas: v nedeljo, 15. 9. 1985

Odhod: ob 7. uri pri avtobusni postaji v Borovljah.
Prijave so možne do 6. septembra pri predsedniku Melhiorju Verdelu, telefonska številka 0 42 27 / 21 3 92

Ljudsko štetje 1981: podatki iz dvojezičnih občin

V prejšnji številki NT smo objavili razne podatke ljudskega štetja 1981 iz posameznih okrajev. Tokrat sledijo podatki iz nekaterih dvojezičnih občin oz. mest ter okrajev, ki so objavljeni v statističnem pri-

ročniku. Kot kaže, so to tudi dokončni podatki, ki nam jih je posredoval Slovenski znanstveni inštitut. Nimamo namena, da podatke komentiramo, zaenkrat prepuščamo sodbo bralcu.

Občina (okraj)	skupno	nemško	slov. in nemško	slov.	vindiš in nemško	vindiš
Koroška	528023	509392	9136	5068	1934	414
Celovec mesto	85246	83361	795	124	36	3
Beljak mesto	51635	51323	49	42	3	1
Trg	26935	26874	9	8	3	-
Šmohor	19938	19871	34	18	7	-
Celovec dežela	48572	44156	2206	1332	602	84
Žrelec	5598	5203	129	142	91	12
Bistrica v Rožu	2481	2084	329	64	-	-
Borovlje	7454	6599	519	120	149	44
Grabštanj	2596	2576	7	-	8	-
Hodiše	1786	1593	118	37	19	-
Kotmara vas	2489	2239	167	42	28	3
Bilčovs	1522	864	300	295	52	10
Žihpolje	1399	1338	47	6	8	-
Pogrče	2252	2187	27	5	27	-
Šmarjeta v Rožu	1088	797	115	33	131	12
Škofiče	1916	1614	175	62	59	3
Sèle	802	40	236	501	25	-
Beljak dežela	39570	57116	1438	596	240	32
Podklošter	6460	6317	94	4	4	-
Bekštanj	7148	6629	397	83	13	4
Straja vas	1538	1397	70	34	27	2
Čajna	2178	2145	10	-	16	-
Rožek	1456	1270	106	48	17	1
Št. Jakob v Rožu	4230	3235	505	328	133	23
Vrba	7282	6928	225	78	27	2
Vernberk	3768	3719	17	19	2	-
Velikovec	42786	33977	4503	2889	1043	294
Pliberk	6087	3090	1704	988	253	37
Djekše	1099	944	65	23	61	4
Dobrla vas	5583	4740	322	206	229	78
Železna Kapla-Bela	3449	1905	761	710	49	18
Galicija	1658	1517	108	21	5	-
Globasnica	1621	570	442	395	144	69
Grebinj	3714	3642	35	15	12	9
Suha	1280	1080	153	23	24	-
Ruda	1623	1546	64	12	1	-
Škocijan	3757	3001	457	234	51	1
Žitara vas	2185	1577	207	215	128	56
Velikovec mesto	10730	10365	185	47	86	22

O imnih celovških cest in trgov

Kako hitro se podoba kakega mesta lahko spremeni, je starejši rod med nami mogoče spremljati tudi na primeru Celovca. Predvojni Celovec je bil precej drugačen od Celovca leta 1945 in se komaj še da primerjati z današnjim oblikom mesta. S takimi urbanističnimi spremembami pa so pogosto povezana tudi nova poimenovanja cest. Predvsem pa se v cestnih imenih zrcali zgodovina, gospodarski, kulturni in znanstveni razvoj kake občine; cestna imena opisujejo številne in navade prebivalstva, spominjajo na zgodovinske dogodke, na velike storitve, pravi med drugim župan Leopold Guggenberger v uvodnih besedah.

Kako se to dejstvo lahko

Spet so zazvonili mrtvaški zvonovi

(nadaljevanje s 6. strani)

je leta 1966 moral odnehati s svojim delovanjem za Posojilnico.

Draga žalujoča družina!
Dragi žalujoči pogrebci!
Poslavljamo se od moža, ki je živel z odprtim srcem in močno hrbtenico. V vzgled nam je bil. V vzgled nam bo.
Dragi Miha, živel boš z nami naprej.

Bog ti daj večni mir."
Tudi uredništvo NT izreka žalujoči družini in sorodnikom iskreno sožalje.

Kruta in nepreračunljiva smrt pa je prizadela tudi družino Michor na Muškavi, ko ji je vzela skrbnega očeta Rudija Michorja, ki je po kratki, hudi boleznini umrl v starosti 49 let. Rudi Michor je bil vzoren družinski oče in se dosledno ravnal po Benediktovem navodilu „delaj in molil“. Kot izučen zidar se je že pred 13 leti zaposlil pri mestni občini Celovec in tam vse naloge opravljal vestno ter brezhibno. Množična udeležba poklicnih kolegov s podžupanom Peterlom na čelu je nazorno pričala o priljubljenosti rajnega. Hudo prizadeti družini ter Rudijevi mami izrekamo v imenu bralcev NT globoko sožalje.

Pred kratkim je izšla druga, dopolnjena izdaja zares zanimive knjižice, ki jo je pred dobrimi dvajsetimi leti prvič predložil bivši uradnik celovškega magistrata, nato urednik pri nekem koroškem dnevniku in sedaj vodja kulturnega oddelka pri koroški deželni vladi Hermann Th. Schneider. Naslov knjige je „Die Straßen und Plätze von Klagenfurt“ — in kdor misli, da je abecedni pregled vseh celovških cest, ulic in trgov nekaj suhoparnega, se pošteno moti!

zasleduje na raznih cestnih imenih, naj ponazori nekaj primerov.

Novi Trg je dobil ime po tem, ker je šele dolgo po Starem trgu, ki je bil prvotni center mesta, postal središče pot

ger Ring preimenovan — po gauleiterju — v Hubert-Klausner-Ring. Naj še pripomnim, da so naši predniki za naslov Mohorjeve uporabljali lepo slovensko označbo Vertrinjsko obmestje 26!

začetku novega veka se je imenovala Sauzipf, nato Kandl, pozneje Basteigasse in Untere Basteigasse, Kantschigasse in konec 18. stoletja prvič Adlergasse; dokler ni ohranila svojega današnjega imena, pa so jo še prekrstili v Totengaßl in Krim.

Karfreitstraße ali kakor ji pravimo po domače, Karfrajterca, seveda nima nobenega opravka z velikonočnim misterijem, temveč je Karfreit nemško ime za slovensko mesto Kobarid. Vendar celovski mestni očetje ceste niso tako krstili iz simpatije do Kobarida, temveč je tam slavila avstro-ogrška vojska svojo zadnjo veliko zmago, ko ji je

Dolgo časa edina cesta v Celovcu, ki je bila poimenovana po slovenskem kulturniku, je bila Achatzelgasse blizu Vzhodne železniške postaje. Matija Ahacel, Kobentarjev iz Gorinčič, je postal na celovškem liceju profesor matematike in kmetijstva in je v sodelovanju s Slomškom leta 1833 izdal zbirko „Pesme po Koroškem in Štajarskim znane“. To je bila prva slovenska posvetna pesmarica. Do časti lastne ulice je pač prišel le zato, ker je pisal tudi številne razprave v nemškem jeziku in je bil kancler družbe za pospeševanje kmetijstva in industrije.

Z velikimi težavami je bilo povezano poimenovanje prostora pred Slovensko gimnazijo po pomembnem slovničarju, pedagogu, avtorju šolskih knjig, slovstvenem zgodovinarju, publicistu in soustanovitelju Mohorjeve družbe, Antonu Janežiču iz Leš. Že leta 1978 je Društvo slovenskih pisateljev v Avstriji celovškemu občinskemu svetu posredovalo tozadevno vlogo, vendar je trajalo do srede leta 1981, dokler ni zmagala trezna pamet pri celovških politikih. Ob odkritju novega napisa pred gimnazijo je ravnatelj Vospernik poudaril, da se je Janežič v drugi polovici 19. stoletja boril za enakopravnost slovenskega jezika v javnem življenju. In za isti problem gre tudi danes. Čeprav ima samo Slovenska gimnazija v vsem Celovcu naslov Janežičev trg, je to vendarle napredek, saj se je moral marsikdo premagati in spoznati, da slovenščina oz. ime vidnega koroškega Slovenca v celovski javnosti nikakor ni pohujšanje. Mislim, da je ob izidu zanimive in z bogatim gradivom napolnjene Schneiderjeve knjižice čas, da razmišljamo o naših kandidatih za poimenovanje ulic in trgov v Celovcu (in drugod). Tak pomemben koroški Slovenec je bil gotovo tudi Andrej Einspieler, ki je v tem mestu deloval kot učitelj, kulturnik in politik — bil je več let tudi celovski občinski odbornik. Celovski magistrat je že večkrat pozval občane, naj stavijo predloge, ker je stalno treba najti imena za ulice v novo nastajajočih naseljih. Le nekdo mora povzeti iniciativo in svoj predlog tehtno utemeljiti. Brez naših prizadevanj nič ne bo.

jazz

Nekoč se je imenovala znana Rožanska cesta (Rosentaler Straße) „Laibacher Straße“. Uspelo nam je, fotografirati ta napis, ki visi na nekem samotnem kraju. Ta slika je morda edini (in zadnji) dokument o nekdanjih dobrososedskih odnosih med Ljubljano in Celovcem. V Ljubljani sicer slej ko prej priča važna „Celovška cesta“ o tej povezavi, če pa bi mi „izdali“ kraj, kjer stoji napis „Laibacher Straße“, bi gotovo v najkrajšem času izginitil ...

večanega Celovca. Prvič je bil iz političnih vzrokov preimenovan leta 1914 v Franz-Josephs-Platz, je po zlomu monarhije spet postal Neuer Platz, v letu 1934 Dollfußplatz, 1938 Adolf-Hitler-Platz in leta 1945 spet Neuer Platz. Zares zgovoren dokaz za to, kako se občinski politiki urno prilagodijo vsakokratnemu nosilcu državne oblasti! Nacistična doba je bila v tem oziru sploh zelo gibčna. Takrat je bil tudi Viktrin-

Seveda so za preimenovanja pogosteje pristojni drugi kot politični kriteriji. Gradbeni ukrepi, počastitev kake osebnosti, ki ima izredne zasluge za mesto ali za deželo, nova urbanistična težišča, geografska orientacija, pomembni zgodovinski dogodki ipd. lahko narekujejo preimenovanje. Gotovo med tiste celovške ulice z najbolj razgibano zgodovino sodi sedanja Adlergasse, kjer je tim. „Hiša kmetov“. Na

uspelo v 12. bitki ob Soči prodreti daleč proti jugu in ujeti 300.000 italijanskih vojakov. To ime nosi cesta šele od leta 1930 dalje, prej pa je bila Holtenburgergasse, Viktringer Gasse, Obere Jesuitengasse, Viktringer Damm in nazadnje Kasernergasse. Leta 1902 so jo hoteli preimenovati v Gabelsbergerstraße, pa so trgovci tako vehementno protestirali, da je občinski svet moral opustiti svoj načrt.

**Pliberški sejem na travniku — največje in najstarejše
ljudsko slavje južnih predelov Koroške**

od sobote, 31. avgusta, do ponedeljka, 2. septembra 1985

Schloss
BRAUSTÄTTE
SORGENDORF-
BLEIBURG

Bräu

feste

Schlafcomfort

Steppdecken-, Bettwaren-
und Matratzenfabrik
Gesellschaft m. b. H.

UNSERE SPEZIALERZEUGNISSE
STAPPDECKEN ALLER ART
FEDERKERNMATRATZEN
SOWIE POLSTERMÖBEL

Bleiburg

**Raiffeisenbank
Bleiburg**

- FREUNDLICH
- PRIVATWIRTSCHAFTLICH
- UNABHÄNGIG

Bleiburg
Telefon 0 42 35 - 25 21

DAS ZAHLT SICH AUS SPLAČA SE ZADRUGA

moiket
ALLES FÜR DIE SCHULE
ZU SUPERPREISEN
VSE ZA ŠOLO PO
UGODNIH CENAH

Im/v ZADRUGA-market
1. STOCK/nadstropje

MONTAG-PONEDELJEK 2. 9. 1985
GRATIS Motorsägenüberprüfung aller Marken

SKIL WINKELSCHLEIFER BRUSILNI STROJ	HSS- SPIRALBOHRER KASSETTE 1 - 10 mm	EISENSÄGE/ŽAGA	SHARP RECHNER/RAČUNALNIK
889,-	99,-	29,-	78,-
			PHILIPS BÜGELEISEN LIKALNIK
			149,-
			PATEX SEKUNDENKLEBER LEPILO
			19,-

Spet Vas vabi pržnik kramarjev, razstavljalcev, mlakantov in drugih veselih jomakarjev

Od leta 1393, ko je do-
bila dvojezična občina
Pliberk pravico, da prire-
ja vsako leto v prvem
tednu septembra sejem
na travniku, je Pliberk za
tri dni gospodarsko in
družabno središče južne
Koroške. Jormak je v
prejšnjih letih služil
predvsem kmetom, ki so
prodajali in kupovali živi-
no ter kmetijske stro-
je. Danes pa se je jor-
maška slika nekoliko
spremenila. Z živino se
ne kupčuje več, trgovci
ponujajo na razstaviščih
najsodobnejše kmetijske
in industrijske stroje. Pa

tudi število obiskovalcev
iz leta v leto raste. Jor-
makarji prihajajo iz vse
Koroške, velik del pa jih
pride tudi iz sosednje
Slovenije. Seveda pa je
tudi mnogo takih ljudi
— zlasti mladine, ki jih
privabi sejem predvsem
zaradi velikega zabaviš-
ča.

Že štirinajst dni pred
jormakom postavijo Pli-
berčani frajungo (t. j.
ljudsko ime za znamenje
tržne pravice) na glav-
nem trgu v Pliberku. Na

jormakovo soboto sledi
potem velika povorka, ki
se pomika po otvoritvi
sejma ob glasbi in vri-
skanju od glavnega trga
na sejmišče. Višek jor-
makove sobote pa je
zvečer ob 21.00 uri veliki
ognjemet, ki za kratek
čas sprazni vse ute. V
nedeljo po maši in po
prvem obisku na jor-
maku odnese ob 13.00 uri
mestni sodnik ob
spremstvu štirih „lands-
knehtov“ frajungo na
jormaški travnik, kjer

jo do ponedeljka straži-
jo. Ponedeljek, zadnji
dan pliberškega jor-
maka, pa je posvečen
predvsem kmetom, ki si
ogledujejo in kupujejo
kmetijske stroje in razne
pripomočke za delo na
kmetiji. Seveda pa izko-
ristijo tudi gospodinje
možnost, da zadnji dan
na kramah po ugodnih
cenah nakupijo blaga.
Zvečer pa se izteka jor-
mak v utah ob glasbi in
petju, medtem ko kra-
marji in trgovci posprav-
ljajo in marljivo prešte-
vajo jormaško kupčijo.

pripravil Silvo Kumer

Pri obisku pliberškega sejma
se oglasite tudi v

gostišču
JUENA

Čepiče
tel. štev. 0 42 30/271

POSOJILNICA-BANK PLIBERK r. z. z. o. j.
KREDITBANK BLEIBURG r. G. m. b. H.

vredna Vašega zaupanja

Če iščete družabnost,
obiščite gostilno

RÖSSLWIRT

- vse gostinske usluge
- Disko Tre Colori
- tujske sobe

NUDIMO:

- vse stroje po skrajno znižanih cenah
- šivalne in pletilne stroje Pfaff
- motorne žage

Pridite, veselili se bomo Vašega obiska.
Pri nas boste kupili najbolj ugodno!

**elektro
enzi**

bründlweg 2
9150 bleiburg/pliberk
telefon (0 42 35) 22 92

topsport

**SPORT-SHOP /
ŠPORTNA TRGOVINA**

Bleiburg-Pliberk, Tel.: 0 42 35 / 27 02

Košatova cesta 8

se Vam priporoča z bogato izbiro zimske
in letne športne opreme.

Samopostrežna trgovina, električni in
kmetijski stroji

KRIVOGRAD

Šmihel — St. Michael

Vam nudi na Pliberškem sejmu po zni-
žanih cenah kolesa, avtomobilske in
traktorske gume, kmetijske stroje in
razne potrebščine za gospodarstvo.

Hotel „Breznik“

PLIBERK —
BLEIBURG,
GLAVNI TRG
HAUPTPLATZ

- IZVRSTNA KUHINJA
- IZBRANA VINA
- TUJSKE SOBE S
KOMFORTOM

Vaš obisk ob pliberškem sejmu
nas bo pristrčno veselil!

PRIREDITVE

● Obirsko

KEGLJANJE ZA TELETA
Prireditelj: Alpski klub „Obir“ na Obirskem
Čas: v petek, 6. 9. 1985, od 14. do 20. ure
Kraj: na kegljišču pri Jerebu na Obirskem.

● Šmarjeta v R.

POGOVORI '85
Kraj: v Šmarjeti v Rožu
Tema: POGLEJMO SI ČLOVEKA?

Petek, 6. septembra — ob 18. uri: SREČANJE; ob 20. uri: I. ČLOVEK — TELO IN DUŠA! (Maks Domej — pogovor in delovni krožek)

Sobota, 7. septembra — ob 9. uri: II. WIE GEHTS DIR? (Peppe Jernej); ob 15. uri: III. BITI VEREN — MODERNO? (Albert Smrečnik); ob 20. uri: splošna diskusija ob okrogli mizi

Nedelja, 8. septembra — Priprava in praznovanje bogoslužja!

Prisrčno povabljen/a! (Predvsem tisti, katere zanima, posebno pa študirajoča mladina in visokošolci!)

Samo prehrambeni stroški! (Spalna vreča ali dve rjuhi sta zaželeni!)

Javi se prosim od 4. 9. pri Petru (Tinje) tel.: 0 42 39 26 42 ali Doricii (KM) tel.:

0 42 22 / 51 10 55

● Obirsko

3. POLETNA NOČ
Prireditelj: Alpski klub „Obir“ na Obirskem
Čas: sobota, 7. 9. 1985, ob 20.30 uri
Kraj: pri Kovaču na Obirskem
 Za ples in dobro zabavo bo poskrbel „KRAIGERSEE TRIO“

● Sveče

5. SLIKARSKI TEDEN
Prireditelj: SPD „Kočna“ v Svečah
Čas: od 1. do 7. septembra 1985
Kraj: pri Adamu v Svečah
Udeleženci: Jože Peternelj, Žiri; Saša Kump, Kranj; Emanuela Marassi, Trst; Edi Žerjal, Trst; Franz Petschounig-Moro, Celovec; Hans Staudacher, Dunaj-Mlinare

SPORED:
Nedelja, 1. sept., ob 19. uri: Odprtje slikarskega tedna, pozdrav umetnikov in gostov pri Adamu
 Otvoritveni koncert: instrumentalna skupina Gallus Consort iz Trsta

Sreda, 4. septembra, ob 20. uri: Domači večer z moškim pev-

skim zborom „Kočna“ pri Adamu

Sobota, 7. septembra, ob 19. uri: prezentacija del in sklepna družabnost pri Adamu

Od ponedeljka do petka bo Saša Kump mladim in starim ljubiteljem od 14. do 16. ure na razpolago za uvajanje v tehniko slikanja na les. Po vzoru panjskih končnic (čelnic) naj bi nastale satirične slike s sodobno tematiko.

Potrebni material prispeva prireditelj.

● Bistrica na Zilji

OTVORITEV RAZSTAVE „ARHITEKTURA V KANALSKI DO-LINI“

Prireditelj: SPD „Zila“ v Bistrici na Zilji

Čas: sobota, 31. 8. 1985, ob 20. uri

Kraj: kulturna dvorana na Ziljski Bistrici

Razstava bo odprta do 16. septembra od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 13. do 19. ure

ŠE SO MOŽNE PRIJAVE!

STROKOVNA, KMETIJSKO GOSPODARSKA ŠOLA V ŠT. RUPERTU — VELIKOVEC, sporoča staršem in dekletom, da so še možne prijave za šolsko leto 1985/86 v

STROKOVNO ŠOLO

NAMEN ŠOLE je, učenkam poglobiti splošno izobrazbo in jim posredovati dobro podlago za poznejši uk v različnih poklicih.

VZGOJNI CILJ — pravilno oblikovanje telesnih in duševnih zmognosti — samovzgoja in vzgoja v družini — poglobitev vere in verskega življenja.

OBVEZNI PREDMETI:

verouk, slovenščina, nemščina, računstvo, umevanje življenja, zdravstvo, petje, telovadba, znanstvo o perilu in oblačilih, gospodinjstvo, hranoslovje, vrtnarstvo, strojepisje, kuhanje, šivanje, ročnosti, ročno delo.

Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto (POLITEHNIČNI LETNIK). Poučuje se v obeh deželnih jezikih.

POGOJ ZA SPREJEM je dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika. V primeru, da učenka 8. šolske stopnje ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

Prijave so možne: po telefonu 0 42 32 / 38 96 pismene ali osebne. Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole, 9100 Völkermarkt, Klosterstraße 2.

● Obirsko

SREČANJE S TRŽAŠKIMI PLANINCI NA OBIRJU
Prireditelji: Slovensko planinsko društvo Celovec, SPD „Obir“ na Obirskem in SPD „Zarja“ v Železni Kapli
Čas: v nedeljo, 8. 9. 1985
Zbirališče: na vrhu Obirja ob 12. uri

● Posojilnica — Bank Hodiše

išče za takojšnjo nastavitev poslovodjo/poslovodkinjo. Predpogoj za nastavitev: strokovno šolanje I na Dunaju z dovršenim izpitom. Dopise pošljite na Posojilnico — Bank Hodiše, Plešišče/Plaschischen 40, 9074 Hodiše/Keutschach ali po tel.: 0 42 73/23 70.

● Globasnica

1. GLOBAŠKO ŽEGNANJE
Čas: 7. in 8. septembra
Spored: sobota: ob 20. uri pri Šoštariju PLES. Igra ansambel „Slovenija“.
 Ob 23. uri nastopa panflavtist Friedbert Kerschbaumer
nedelja: po pranganju SREČANJE POD FARNO LIPO.
 Ob 20. uri pri Štekeljnu KONCERT DOMAČIH ZBOROV

● Kultuma taberna „Pri Joklnu“

išče natararico ali natararja z znanjem obeh deželnih jezikov. Plača in delovni čas po dogovoru. Javite se po telefonu 0 42 22/51 45 61 ali osebno „Pri Joklnu“, 10. Oktober-Straße 21.

● Rebrca

SEMINAR ZA GLEDALIŠKE IN LUTKOVNE SKUPINE
 torek, 3. sep., ob 8. uri do 8. sep. dinskem centru na Rebrci
Prireditelj: Krščanska kulturna zveza v Celovcu

● Dom v Tinjah

od ponedeljka, 9. septembra 1985, ob 18. uri do četrta, 12. sept. 1985 ob 13. uri

DUHOVNE VAJE ZA DUHOVNIKE
 „Jaz sem vas izvolil“
Vodi: Prof. dr. France RODE, Rim

od ponedeljka, 9. septembra 1985, ob 18. uri, do sobote, 14. septembra 1985, ob 13. uri
TEČAJ ZA BODOČE PASTORALNE DELAVKE IN DELAVCE KRŠKE ŠKOFIJE
Vodi: Mag. Janko Merkač

v torek, 10. septembra 1985, ob 19.30 uri
OTVORITEV RAZSTAVE: JANMILAN KRKOŠKA in JAN MRAZ
 „Skulpture in slike“

v četrtek, 12. septembra 1985
ROMARSKO POTOVANJE NA BREZJE
 za župnije: Pliberk, Šmihel, Globasnica, Dobrla vas
Vodita: g. Janez ROVAN in dipl. inž. Valentin BENEDIČIČ
Po sv. maši: ogled sadovnjaka, Prešernove rojstne hiše in far-me 200 krav molznic.

od ponedeljka, 2. 9., do torika, 10. 9.

ROMARSKO POTOVANJE V MARIA EINSIEDELN, LURD IN LA SALETTE

Vodi: g. p. Anton Cvetko, Medgorje
 Točnejši spored lahko dobite v Domu v Tinjah!

od torika, 3. 9., do torika, 10. 9.,
POTOVANJE SADJARJEV, KMETOV IN VSEH DRUGIH INTERESENTOV PO JUGOSLAVIJI IN GRČIJI

Vodi: dipl. inž. Franc Lombergar, kmetijski zavod Maribor
 Točnejši spored lahko dobite v Domu v Tinjah!

ESPERANTO
Čas: od srede, 4. 9., ob 18. uri, do nedelje, 8. 9., ob 13. uri
INTENZIVNI SEMINAR MEDNARODNEGA JEZIKA ZA ZAČETNIKE IN NAPREDUJOČE
Vodita: Martin STUPPNIG, Podklošter, Vinko OŠLAK, Celovec

GALERIJA TINJE
 Razstava del BRANKA ČUŠINA „AKVARELI IN RISBE“

Točka za Obir DSG Sele — toda še vedno zadnji!

Obir DSG Sele — KAC 1:1 (0:1)

DSG Sele: Silvert Užnik 3, Jakopič 4, K. Hribernik 3, Ogris 3, Čertov 3, K. Pristovnik 2 (61. J. Pristovnik 0), Travnik 3, Olip 3, Hobel 2, Oraže 3;
Stadion pod Košuto, 200 gledalcev
Sodnik: W. Maier (dober)
Strelci: Travnik (46.) oz. Samrock (2.)
Rdeči karton: Oto Ogris (85. foul)

Že v prvi minuti je Samrock izkoristil napako selske obrambe in dal prvi gol za svoje moštvo. Selani še niso začeli prav igrati in že so bili v zaostanku. Trajalo je nekaj časa, da so se igralci opomogli in zopet našli k svoji igri. KAC je po zadetku seveda igral zelo defenzivno in skušal v protinapadih priti do uspeha. Dolgo je trajalo, dokler je Nantiju Travniku v drugem polčasu uspelo dati za Selane prvi gol v tej sezoni. Ušel je nasprotni obrambi in lepo prekanil nasprotnikovega vratarja. Tekma tudi po tem zadetku ni postala boljše, raven igre je bila precej nizka. Kratko pred koncem so Selani izgubili zaradi izključitve še Ogrisa, toda kljub temu so brez težav obdržali prvo točko v Selah.

V tretji tekmi so Selani na domačih tleh osvojili prvo točko, kljub temu pa je ostalo moštvo trenerja Jakopiča na zadnjem mestu na lestvici. Že v naslednjem kolu pa morajo Selani v Wolfsberg, kjer ni pričakovati prirastka točk. Selani so kljub temu optimistični, položaj za selske nogometaše pa tudi po prvi osvojeni točki prav nič ni boljši.

Igralec-trener Matjaž Jakopič (levo) je bil še najboljši Selan

Podliga:

1. Weitensfeld	3 2 1 0 10:2 5
2. ATUS Borovlje	3 2 1 0 6:1 5
3. SK Treibach	3 2 0 1 8:2 4
4. Št. Leonhard	3 1 2 0 7:4 4
5. ASV	3 1 2 0 5:3 4
6. Št. Andraž	3 1 2 0 3:2 4
7. ATSV Wolfsberg	3 1 1 1 5:3 3
8. KAC	3 0 3 0 3:3 3
9. „Wutte“ Ruda	3 1 1 1 15:10 3
10. Velikovec	3 1 0 2 5:8 2
11. Dobrla vas	3 1 0 2 3:7 2
12. Vrba	3 0 1 2 5:9 1
13. ASKO Šmihel	3 0 1 2 1:6 1
14. Obir DSG Sele	3 0 1 2 1:7 1

Namesto zmage poraz

ASV — Dobrla vas 3:1 (1:0)

Dobrla vas: Leejak 4, A. Sadjak 4, W. Kolleritsch 4, Pernek 3, Wernitznig 3, K. Kolleritsch 2 (63. Novak 0), M. Sadjak 4, Prosen 2, Roscher 3, Širnik 2, Mišic 2 (46. Konrad 2);
Igrišče ASV, 300 gledalcev
Sodnik: Latzin (dober)
Strelci: Kummer (21.) in Köfeler (60. in 68.) oz. Pernek (51. enajstm.)

Dobrla vas je bila znatno boljše moštvo, ki bi lahko tekmo brez nadaljnega dobila, toda napadalcu so tokrat popolnoma odpovedali.

Pridite na tekmo SAK

Walter Krausler od Vienne v Šmihel?

ASKÖ Šmihel je v tretjem kolu končno dosegel prvo točko. Doma proti Št. Andražu sicer Šmihelčani niso dali zadetka, toda ena točka je le ostala v Šmihelu. V tej tekmi se je standardni vratar Mochar težje poškodoval, uspešno zastopal pa ga je Franz Verhnjak. Iz Šmihela pa je bilo slišati, da se naj bi najkasneje oktobra od Vienne vrnil Walter Krausler.

ASKÖ Šmihel — Št. Andraž 0:0

Šmihel: Mochar 0 (38. F. Verhnjak 4), Andrej 4, Šuler 3, Lopinsky 3, Motschnig 3, Wriesnig 3, Krausler 3, Hutter 3, H. Berchtold 3, Blažej 3, Buchwald 2 (80. Pajenk 0)
Šmihel, 200 gledalcev
Sodnik: E. Maier (poprečen)

Tekma ni bila na zelo visokem nivoju. Šmihelčanom enostavno ni uspelo dobiti tekme v roke, tako so nastale vse akcije brez načrta,

v sredini je manjkal igralec, ki bi lahko vodil moštvo. Sicer je imel Šmihel vrsto odličnih priložnosti za zadetke, toda napadalcu so imeli zelo slab dan in niso znali izkoristiti niti ene priložnosti. Št. Andraž pa je bil v protinapadih vedno zelo nevaren, vratar Franc Verhnjak pa je z odličnimi reakcijami obvaroval Šmihel pred zadetkom.

Stanko Blažej (desno) šteje še vedno med najboljše Šmihelčane. Levo Wriesnig

Žegnanje in športni praznik v Vogrčah

DSG Vogrče je pretekli konec tedna organizirala zopet športni praznik, ki je bil povezan s farnim žegnanjem. Na obeh dnevih so imeli športniki lepo vreme, v soboto in v nedeljo pa so farani napolnili praznični šotor pri šoli. Prireditev, ki so jo docela pripravili Vogrjani ni sami in ki jo je vodil Štefan Visotschnig, je tudi letos odlično uspela. V nedeljo zvečer so v šotoru počastili zmagovalce, pokale pa so mdr. predali župnik Vinko Zaletel, mestni svetnik Fric Kumer, mag. Raimund Grlic in Peter Winkel.

Nogomet: 1. DSG Vogrče, 2. Spodnja vas (Untermittlerdorf), 3. Humeč, 4. Ponikva, 5. KDZ Blato, 6. JVP Pliberk, 7. Št. Jakob.

Kegljanje: 1. Herbert Enzi, 2. Johannes Urbas, 3. Janez Lubas

Skakanje z vrečo (Otroci do 6

let): 1. Angelika Polesnig, 2. Rebeka Jop, 3. Max Prutej; Ljudska šola I: 1. R. Kantschitsch, Chr. Visotschnig, 3. Martin Polesnig; Ljudska šola II: 1. Verena Židej, 2. Thomas Visotschnig, 3. Martin Polesnig; Glavna šola: 1. Martin Kulmesch, 2. Maria Polesnig, 3. Robert Polesnig.

Prva zmaga

Frantschach — Globasnica 2:3 (1:1)

Globasnica: Žmavc 3, Hutter 4, Elbe 4, Galo 5, Dlopest 5, Schatz 5, Povoden 5 (89. J. Micheu 0), Vauče 4 (Konetschnig 0), Kowatsch 4, Wölbl 5, Thonhofer 4; Frantschach, 150 gledalcev
Sodnik: Waltshacher (poprečen)
Strelci: Prelmi (18. in 65.) oz. Wölbl (8.), Povoden (60.) in Thonhofer (75.)

V tretji tekmi je slavilo moštvo trenerja Avdiča prvo zmago. Čeprav še niso vsi vezni igralci kondicijsko na vrhu, se je moštvo že navadilo na novi sistem igre.

Bilčovs dobil derbi

Bilčovs — Kotmara vas 3:0

Bilčovs: Petschar 3, Glantschnig 3, Mailerhofer 3, Ogris 3, Kuess 2, Zablatnik 3, Spendler 3 (70. Hafner 0), Schöffmann 3 (80. Krainer), Hobel 3, Partl 3, Stojilkovski 4; Bilčovs, 150 gledalcev
Sodnik: Koling (poprečen)
Strelci: Stojilkovski (10.), Hobel (75.) in Hafner (80.)

Tudi Bilčovščani so končno slavili prvo zmago. V derbiju proti Kotmari vasi so domačini sicer pričeli nervozno, toda ob koncu je bila zmaga več kot zaslužena.

SAK dalje odličen: 1:1 v Šmohorju — v nedeljo doma proti Obervellachu

Poroča
Silvo
Kumer

Slovenski atletski klub je po drugem kolu v koroški ligi naprej nepremagan. Čeprav je sodnik Ott dal v Šmohorju krivično enajstmetrovko proti SAK in kratko nato ni sodil prekrška nad Polanškom v kazenskem prostoru, je SAK odnesel iz Ziljske doline več kot zaslužen točko.

Šmohor — SAK 1:1 (0:0)

SAK: Rauscher 5, Stern 4, Sadjak 4, Kreutz 4, Velik 4, Prešeren 4, Polanšek 4, Jovičević 4, Pichorner 4, Ramšak 4, Ratajec 3, (79. Gregorič 0)

Šmohor, 300 gledalcev
Sodnik: Ott (slab, prikrajšal SAK za enajstmetrovko, sodil deloma brez pregleda)
Strelci: Sternig (57. enajstmetrovka) oz. Justin Polanšek (74.)
Rumeni kartoni: Kreutz, Velik, Ramšak

SAK je igral v Šmohorju brez vsakega respekta in od vsega začetka zelo ofenzivno. Že v prvi polovici so se SAK nudile prve možnosti, trikrat je prišel Mario Pichorner z glavo na žogo, toda vratar Thurner je branil odlično. V drugem polčasu pa je začela pešati kondicija sodnika Otta, ki je sodil vedno bolj neokretno. V 57. minuti je domačinom prisodil po ataki Velika za igralce in gledalce nerazumljivo enajstmetrovko, katero so tudi izkoristili. Ko pa je nekaj minut pozneje branilec podrl Polanška v kazenskem prostoru in Ott ni hotel videti prekrška, so navijači SAK (najmanj 150) bili do skrajnega ogorčeni. Slabo sojenje sodnika Otta je podčrtal stranski sodnik Grabmayer, ki se je doslej očitno premalo bavil s pravilom off-sida. SAK se pa k sreči ni pustil iritirati od sodnikov in Polanšek je v 74. minuti izenačil. SAK je do konca tekme močno napadal, odločilni gol pa ni hotel več uspeti. Dobro

- Sodnik Ott ukradel SAK enajstmetrovko
- Kljub temu točka v Šmohorju
- V nedeljo (ob 17.30) pride Obervellach
- Trener Jagodič: „To bo naša prva zmaga!“
- Prvič je igral Gregorič

je tokrat zopet igral Stern, Rauscher pa je prvič pokazal svoje kvalitete. Razveseljiva je bila tudi dobra forma kapetana Sadjaka, ki je v zadnjem času nekoliko pešal.

Mnenje trenerja Jagodiča:

Moštvo me je zelo presenetilo. Predvsem borbenost in prijateljstvo sta trenutno na vrhu, to se odraža tudi v naši igri. V Šmohorju smo dobili nekrivično enajstmetrovko in smo zaradi tega mogoče nekoliko nesrečno oddali točko. Sem pa seveda zelo zadovoljen. Proti Obervellachu bomo doma seveda skušali zmagati in prepričan sem, da nam bo to tudi uspelo.

Mladen Jovičević (desno) z mlajšim bratom Predragom. 17 letni Predrag igra za moštvo pod 23, kjer je v prvih dveh tekmah že pokazal svoj talent.

Pliberčani prvi!

SK Magdalen — SVG Pliberk 2:6 (0:3)

Pliberk: Eberwein 4, Pawluch 4, Djurovič 4, Vugrinec 4, Liesnig 5, F. Golautschnig 3, Riedl 3 (46. Hober 5), Schatz 4 (Matschek 0), G. Golautschnig 5, Slanič 3, Škof 4;
Magdalen, 200 gledalcev
Sodnik: H. Fischer (poprečen)
Strelci: Kollinger (56.), Kulmitzer (89. enajstm.) oz. G. Golautschnig (3. in 80.), Pawluch (11.), Schatz (17.), Hober (50. in 61.)

Odlična predstava Pliberčanov, ki z novim trenerjem Jernejem hitijo od zmage do zmage. Po drugem kolu so Pliberčani prvi na lestvici.

Šmohor 23 — SAK 23
2:4 (1:0)

Gole za SAK: Stern (2), Wieser (2)

Kolesarji pozor!

SAK (Slovenski atletski klub) misli ustanoviti kolesarsko sekcijo. Interesenti se naj javijo na športnem uredništvu NT, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, tel.: 0 42 22 / 51 25 28/25

Tekme SAK

V nedeljo, 1. septembra
ob 17.30 uri
SAK I — Obervellach I
ob 15.45 uri
SAK 23 — Obervellach 23
na igrišču ASV!!

SAK pionirji — Gospe sveta
pionirji ob 14.30 uri

V petek, 30. avgusta
ob 18. uri
SAK šolarji — DSG Sele šolarji na Košatovem igrišču!!

Karl Prešeren je prišel iz 1. razreda in je že po 2. tekmi v koroški ligi med najboljšimi.

Jože Gregorič bo zopet igral za SAK. Po dogovoru z SAK se je že pokazal zopet v dresu SAK.

Koroška liga

1. SVG Pliberk	2 2 0 0 9:3 4
2. Obervellach	2 2 0 0 5:1 4
3. Šmohor	2 1 1 0 3:1 3
4. Mostič (Brückl)	2 1 1 0 2:1 3
5. Breže (Friesach)	2 1 0 1 3:1 2
6. TSU Matrei	2 1 0 1 4:3 2
7. Trg (Feldkirchen)	2 1 0 1 4:4 2
8. SAK	2 0 2 0 2:2 2
9. Irschen	2 0 2 0 1:1 2
10. PSV/ASK	2 0 2 0 0:2 2
11. Rapid Lienz	2 0 1 1 2:4 1
12. WAC/Hypo	2 0 1 1 1:3 1
13. SCA Št. Vid	2 0 0 2 0:5 0
14. SK Magdalen	2 0 0 2 2:9 0

Izidi 2. kola:

Šmohor — SAK	1:1 (0:0)
Matrei — Trg	3:1 (1:0)
Irschen — Rapid Lienz	1:1 (1:0)
Mostič — Breže	1:0 (0:0)
Obervel. — SCA Št. Vid	3:0 (0:0)
Magdalen — Pliberk	2:6 (0:3)

Naslednje kolo:

3. Kolo (31. 8./1. 9.)
SAK — Obervellach, SCA Št. Vid — Matrei, Breže — Šmohor, Pliberk — Mostič, PSV/ASK Magdalen, Rapid Lienz — WAC, Trg — Irschen